

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/55/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714205533
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714205533.3

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v právnej veci navrhovateľa CD Consulting s.r.o., IČO: 264 29 705, so sídlom Politických väzňů 1272/21, 110 00 Praha 1, Česká republika, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi R. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo U. N., U. N. Č.. XX, štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., IČO: 42 309 166, so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, o zaplatenie zmenkovej sumy 350,- Eur s príslušenstvom, o návrhu navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva zo dňa 13.01.2015, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva subjektu Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., IČO: 42 309 166, so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 17.04.2014, domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu 350,- Eur s príslušenstvom a náhradou trov súdneho konania.

Okresný súd Zvolen vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 13C/55/2014-42 zo dňa 18.09.2014, ktorým návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel.

Dňa 27.11.2014 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., IČO: 42 309 166, so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, ktoré oznámilo, že vstupuje do konania za účelom ochrany práv žalovaného spotrebiteľa ako vedľajší účastník s tým, že žiada o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami.

Dňa 15.01.2015 bolo súdu doručené podanie navrhovateľa zo dňa 13.01.2015, označené ako „Námietka neprípustnosti vedľajšieho účastníctva a upozornenie na vznik škody porušením práva Európskej únie“. Navrhovateľ v ňom uviedol, že predmetné konanie je Európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu a spravuje sa Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. Procesný postup a súdu strán konania je týmto nariadením upravený odlišne do vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v O.s.p.. Úprava nariadenia v článkoch 4 a 5 vedľajšie účastníctvo nepozná a pripúšťa aplikáciu procesných pravidiel zakotvených v O.s.p. len výnimočne, a to vtedy keď explicitne ustanovuje, že sa postupuje v súlade s príslušným procesným právom uplatniteľným v členskom štáte. Navrhovateľ žiada súd, aby v záujme podpory základných práv a v záujme zásad uznaných v Charte základných práv EÚ rešpektoval jeho právo na spravodlivý proces a upozornil súd na možnosť vzniku škody v dôsledku neprávneho úradného postupu. Ďalej navrhovateľ poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/357/2012 zo dňa 30.10.2013, v ktorom NS SR uviedol, že „Oznámením tretieho subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného v štádiu skráteného (rozkazného) konania, nenastávajú

účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tohto subjektu. Vylučuje to zmysel a účel inštitútu vedľajšieho účastníctva v spojení so zmyslom a účelom inštitútu skráteného konania. Neprichádza preto do úvahy podanie odporu proti platobnému rozkazu takýmto subjektom.“ Navrhovateľ tiež poukázal na nesúlad ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. s čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Pričom v prípade, ak navrhovateľ nevznesie námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, získava vedľajší účastník prístup k osobným údajom spotrebiteľa, a to bez toho, aby bol aspoň v minimálnej miere v kontakte s účastníkom konania. Týmto dochádza k zjavnému porušovaniu čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, nakoľko je takýmto spôsobom neoprávnene zasahované do súkromného života účastníka konania tak, že vedľajší účastník zhromažďuje, resp. môže zhromažďovať o ňom osobné údaje bez jeho súhlasu. Tým zároveň dochádza k rozporu s ustanovením § 7 ods. 1 zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov. V prípadoch kedy do konania vstupuje ako vedľajší účastník právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je preto namieste vyžadovať súhlas spotrebiteľa s takýmto postupom, čím by sa zabránilo porušovaniu jeho ústavných práv.

Podľa čl. 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej ako „nariadenie č. 861/2007“), pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 93 ods. 6 O.s.p. v znení účinnom od 01.01.2015, vedľajší účastník môže podať odvolanie alebo dovolanie, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. V ostatných prípadoch môže vedľajší účastník podať odvolanie alebo dovolanie len so súhlasom účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní.

Na prvom mieste súd považuje za potrebné uviesť, že v prejednávanej veci ide konanie v zmysle nariadenia č. 861/2007, z ktorého článku čl. 19 vyplýva vzťah subsidiarity medzi týmto nariadením a právnymi predpismi, ktorými sa spravuje procesné právo členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. V danom prípade je takýmto právnym predpisom pre konanie vedené pred súdom v Slovenskej republike O.s.p.. Nakoľko nariadenie č. 861/2007 neobsahuje žiadnu právnu úpravu vedľajšieho účastníctva a neobsahuje ani ustanovenie, že by v konaní vedenom podľa predmetného nariadenia bolo vedľajšie účastníctvo neprípustné, resp. vylúčené; je pri posudzovaní týchto otázok potrebné vychádzať z príslušnej vnútroštátnej úpravy O.s.p..

Ďalej súd považuje za potrebné uviesť, že je oboznámený s rozhodovacou praxou NS SR, na časť ktorej poukázal aj navrhovateľ. V danom prípade však nejde o konanie vedené výlučne v zmysle príslušných ustanovení O.s.p., ale o konanie v zmysle nariadenia č. 861/2007, na čo vo svojom podaní poukázal aj samotný navrhovateľ. Nemožno teda v danom prípade vychádzať z toho, že niektorá fáza konania v zmysle nariadenia č. 861/2007 má tzv. skrátený, resp. rozkazný charakter, nakoľko v zmysle nariadenia súd vo veci rozhoduje výlučne rozsudkom (čl. 7 nariadenia č. 861/2007), preto nemožno vychádzať z toho, že na základe dôvodov uvedených NS SR v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/357/2012 je vedľajšie účastníctvo Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. v predmetnej veci neprípustné.

Pokiaľ ďalej navrhovateľ argumentoval tým, že svojím vstupom do konania vedľajší účastník získa prístup k osobným údajom odporcu, na ktorého strane vystupuje, k tomu je potrebné uviesť, že ochrana osobných údajov má v právnom poriadku Slovenskej republiky svoj ústavný (čl. 19 Ústavy SR), ako aj zákonný rozmer (najmä zákon č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov). V zmysle čl. 12 ods. 1 Ústavy SR sú základné práva a slobody neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné. Predmetné konanie môže mať určitý súvis s právom na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe, toto právo však patrí odporcovi a tento jeho porušenie v doterajšom priebehu konania nenamietal, pričom z neodňateľného a nescudziteľného charakteru základných práv vyplýva, že ich porušenie nemôže s úspechom namietat' niekto iný, než osoba, ktorá je ich nositeľom. V týchto súvislostiach tunajší súd taktiež poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 29. januára 2014, sp. zn. PL. ÚS 1/2014-9, v ktorom ÚS SR uviedol, že považoval odôvodnenú existenciu verejného záujmu na rozšírení okruhu subjektov, ktoré sa môžu stať vedľajšími účastníkmi súdneho konania, aj o právnické osoby, ktorých predmetom je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ktoré samy osebe nemajú právny záujem na výsledku konania, svoju činnosť však vykonávajú v záujme ochrany práv niektorého z účastníkov konania alebo tretích osôb (napríklad spotrebiteľov), ktorí sa pri ochrane svojich práv nachádzajú oproti druhej strane sporu spravidla v nevýhodnejšom postavení. Skutočnosť, že sa tieto právnické osoby v súvislosti so svojím vstupom do konania z doručených rovnopisov návrhov na začatie konania oboznámia s podstatnými okolnosťami prípadov vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený § 79 ods. 1 O.s.p., nepredstavuje podľa ústavného súdu neospravedliteľný zásah do základného práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ale práve naopak, sleduje legitímny cieľ.

Pre účely posudzovanej veci je teda možné zhrnúť, že v zmysle právnej úpravy účinnej v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania (t.j. podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014) účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. nastali už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nebol potrebný; prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom neprípustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu.

Pokiaľ teda v prejednávanej veci vedľajší účastník doručil oznámenie o svojom vstupe do konania na strane odporcu, a tento napriek tomu výslovne v doterajšom priebehu konania nevyjadril svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane; potom návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemôže byť dôvodný. Súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva subjektu Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. na strane odporcu, zo dňa 13.01.2015 zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.